

SECTIA DE PRIMĂ INSTANȚĂ **ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ**

Pe rol, propunerea de soluționare în contencios administrativ având ca obiect „contestație act administrativ” încheiat de către **Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava - Activitatea de Inspecție Fiscală**, cu domiciliul în Suceava, Bumbac, nr. 1, Str. Vasile

Dezbaterea s-a ținut la data de 19 Mai 2012, fiind consemnate în încheierea de soluționare. Pârâta a fost reprezentată de reprezentantul pârâtei să depună cererea de soluționare în contencios administrativ pentru data de astăzi 29 Mai 2012.

După soluționare, eu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată a datului de prin Raportul de Inspecție Fiscală încheiat sub nr. 1/2011. Fost stabilită în sarcina sa obligația de plată la

CURTEA,

Asupra acțiunii de soluționare:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 42/2011, reclamantul a solicitat în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava - Activitatea de Inspecție Fiscală, anularea Deciziei de impunere nr. 1/2011 privind taxa pe valoare adăugată și alte obligații fiscale emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava - Activitatea de Inspecție Fiscală încheiat de D.G.F.P. Suceava - Activitatea de Inspecție Fiscală la data de 19 octombrie 2011 și înregistrat sub nr. 1/2011 și anularea Deciziei nr. 1/2011 emisă de D.G.F.P. Suceava - Biroul de Soluționare Contestații, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, a arătat că prin Raportul de Inspecție Fiscală parțială încheiat la data de 19 octombrie 2011 și înregistrat sub nr. 1/2011, pârâta a fost stabilită în sarcina sa obligația de plată la bugetul de stat a sumei de 1.000.000 lei reprezentând T.V.A. pentru perioada 1.01.2006 - 31.12.2009, precum și a sumei de 1.000.000 lei reprezentând accesorii ale debitului principal și în consecință, a fost emisă Decizia de impunere privind taxa pe valoare adăugată și alte obligații fiscale nr. 1/2011.

Decizia nr. 42/2011
București nr. 27/2011

180

Astfel, s-a constatat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu. A solicitat admiterea contestației sale și anularea Raportului de inspecție fiscală parțială înregistrat sub nr. 168/2007.

În drept, s-a invocat dispozițiile art. 125, 126, 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și prevederile H.G. nr. 44/2004 privind aplicarea Codului Fiscal.

A menționat că potrivit dispozițiilor art. 127 al. 1 din Codul Fiscal, o astfel de vânzare este considerată o astfel de vânzare de bunuri comune și este supusă T.V.A. A menționat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu.

A considerat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu. A solicitat admiterea contestației sale și anularea Raportului de inspecție fiscală parțială înregistrat sub nr. 168/2007.

A susținut că potrivit dispozițiilor art. 127 al. 1 din Codul Fiscal, o astfel de vânzare este considerată o astfel de vânzare de bunuri comune și este supusă T.V.A. A menționat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu. A solicitat admiterea contestației sale și anularea Raportului de inspecție fiscală parțială înregistrat sub nr. 168/2007.

A invocat dispozițiile art. 127 al. 1 din Codul Fiscal, care prevede că vânzătorii de bunuri comune (bunuri comune) nu sunt considerați a fi vânzătorii de bunuri comune și nu sunt supuși T.V.A. pentru astfel de vânzări, întrucât acestea sunt considerate o astfel de vânzare de bunuri comune și este supusă T.V.A. A menționat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu.

Astfel, organele de control fiscal au constatat că vânzătorii de bunuri comune (bunuri comune) nu sunt considerați a fi vânzătorii de bunuri comune și nu sunt supuși T.V.A. pentru astfel de vânzări, întrucât acestea sunt considerate o astfel de vânzare de bunuri comune și este supusă T.V.A. A menționat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu.

A apreciat reclamantul că actul de control este nelegal și sub aspectul neacordării dreptului colateral de deducere; că în cauză se impunea acordarea dreptului său la deducere pentru operațiunile impozabile din punct de vedere al T.V.A. A menționat că potrivit disp. art. 145 al. 1 din Legea nr. 571/2003, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoare adăugată deductibilă devine exigibilă; că în cauză, s-a constatat că se datorează T.V.A. - acesta devenind exigibil de la data încheierii contractelor de vânzare - cumpărare.

A mai susținut că potrivit dispozițiilor art. 127 al. 1 din Codul Fiscal, o astfel de vânzare este considerată o astfel de vânzare de bunuri comune și este supusă T.V.A. A menționat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu. A solicitat admiterea contestației sale și anularea Raportului de inspecție fiscală parțială înregistrat sub nr. 168/2007.

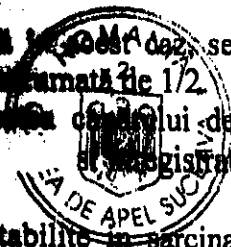
A considerat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu. A solicitat admiterea contestației sale și anularea Raportului de inspecție fiscală parțială înregistrat sub nr. 168/2007.

A apreciat reclamantul că actul de control este nelegal și sub aspectul neacordării dreptului colateral de deducere; că în cauză se impunea acordarea dreptului său la deducere pentru operațiunile impozabile din punct de vedere al T.V.A.

A menționat că potrivit disp. art. 145 al. 1 din Legea nr. 571/2003, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoare adăugată deductibilă devine exigibilă; că în cauză, s-a constatat că se datorează T.V.A. - acesta devenind exigibil de la data încheierii contractelor de vânzare - cumpărare.

În fine, a apreciat că actul de control este nelegal și sub aspectul impunerii obligației fiscale numai pe unul din soți pentru tranzacții imobiliare care au ca obiect bunuri comune; că în condițiile în care tranzacția în sine a fost considerată ca o operațiune impozabilă din punct de vedere al T.V.A., ambii vânzători, devenind persoane impozabile, obligațiile trebuiau stabilite pentru fiecare

în parte, prin... se impunea...
Prin... cerere vizată... sub nr.

Cu referință la... contribuabilului... 85 alin. (1) de... de inspecție fiscală...

Ca... fiscal raportat... 554/2004 și...

Pe... obiectiv stabilit... 1.01.2005 -... scutire TVA... înregistreze în... scutire (până la... de 1.01.2006.

Întrucât... fiscală au... pct. 62 alin. (2)...

Pentru... valoarea adăugată... sumă de...

A susținut... Codul fiscal, nr. 571/2003 privind... o manieră... (2), oricare ar fi...

Activitatea... terenuri și... continuitate, reprezentată...

În... persoanele impozabile... disp. art. 156... încât să se poată... de bunuri, precum și...

Persoana fizică... plătitor de TVA în regim normal începând cu data de 1.01.2006, nu a evidențiat taxa pe valoarea adăugată în contabilitate și nu a efectuat virarea acesteia către bugetul de stat.

A susținut pârâta că tranzacția imobiliară efectuată în anul 2006 intră în sfera de aplicare a TVA. Tranzacțiile efectuate în perioada 2007 - 2009 nu se încadrează în excepția prevăzută de art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

A considerat că se impun a fi respinse susținerile contestatorului potrivit cărora nu s-a acordat contribuabilului dreptul colateral de deducere a taxei pe valoarea adăugată întrucât o persoană impozabilă are dreptul să deducă TVA pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut de Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA.

Organele de inspecție fiscală nu aveau nicio obligație în sensul acordării dreptului de deducere a TVA, legea dând posibilitatea contribuabililor să-și ajusteze taxa deductibilă în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal.

Amplasamentele terenurilor sunt situate pe terenuri agricole, în posesia cauzei,
Curtea regională de Justiție a decis în favoarea apelantului, în baza Deciziei fiscale încheiată de
D.G.F.P. Suceava, înregistrată sub nr. 10/2004.

Împreună cu terenurile, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
ca obiect terestru, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
imobile au fost construite pe terenurile agricole, în posesia cauzei, și-a refuzat că aceste
contribuabilii au construit construcții noi, dar au construit construcții noi, dar au construit construcții noi,
continuitate. În posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
solicite înregistrarea în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, fără să
oficiu, la înregistrarea în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, fără să
din HG nr. 44/2004, pct. 62 alin. 2 lit. a.

În acest sens, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
perioada 1.01.2004 - 31.12.2004, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
emisă Decizie de impunere în sumă de 1.012.000 lei TVA pentru

Acordând dreptate apelantului, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
fost respinsă cererea de restituire a sumei de 1.012.000 lei TVA, dar contestația a
Contestația este respinsă în parte, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și

Unul din motivele de respingere a contestației este faptul că reclamant atât în
procedura de soluționare a contestației, cât și în procedura de soluționare a contestației, atât în
înstrăinate sunt considerate ca fiind persoane fizice, fapt care face ca ambii vânzători
au devenit persoane fizice, fapt care face ca ambii vânzători au devenit persoane fizice, fapt care face ca ambii vânzători
parte. Neprocesarea în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, fără să
în contractele de vânzare-cumpărare, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și

Pentru a fi considerate persoane fizice, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
s-a constatat că, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
Primăria municipală a înregistrat în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, fără să

Din verificarea dosarului de soluționare a contestației, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
(filele 103-148 dosar), rezultă că, la data obținerii autorizațiilor de construire pentru imobilele
înstrăinate, cât și la data încheierii contractelor de vânzare-cumpărare, reclamantul era căsătorit.
Prin urmare, contractele de vânzare-cumpărare sunt considerate bunuri comune în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
bunuri comune în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
avut o contribuție la achiziționarea acestor bunuri imobile, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și

Pentru a fi considerate persoane fizice, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
fiscal, este de reținut că, în posesia cauzei, au fost și construcțiile de 20 tranzacții, și
" (1) Era considerată activitate economică în sensul prezentei dispoziții orice activitate care desfășoară, de o manieră

independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2),
oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor,
comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile
profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea constituite activitate economică exploatarea
bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(2') Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri devin persoane
impozabile sunt explicate prin norme".

Prin pct. 3 din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 44/2004 se detaliază și
exemplifică situațiile în care o persoană fizică devine persoana impozabilă, fără nici o precizare la
situația persoanei fizice care, ca urmare a desfășurării unei activități, dobândește și înstrăinează
bunuri comune dobândite în timpul căsătoriei.

Singura referire, la imobilele deținute în coproprietate este cea cuprinsă în alin. 6 al pct. 3
din Norme potrivit căruia „în cazul în care imobilele sunt deținute în coproprietate de o familie,
daca exista obligatia înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul
din soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație”.

Această dispoziție a fost interpretată de organele fiscale în sensul că numai unul din soți
poate fi obligat la plata taxei pe valoarea adăugată.

Aceasta este prima instanță care a prezentat aceste argumente:
În primul rând, se afirmă că societatea este în scopuri de
taxa, pentru că este înregistrată în scopuri de
punct de vedere legal este, din
Interpretând în sensul în care se aplică aceste norme fiscale și
dispozițiile art. 85 din

În al doilea rând, se afirmă că societatea este înregistrată în scopuri de
Codul fiscal, care prevede că societățile fără
personalitate juridică sunt considerate ca persoane fizice și drapturilor de
orice fel, detinute de persoane fizice sau juridice, inclusiv de asociații sau alți
detinatori legali, în măsura în care acestea sunt în posesia, deținerea sau controlul
care aceștia le dețin în numele propriu sau al altor persoane fizice sau juridice.”

Așadar, legiuitorul a avut în vedere că, la pornirea în viață distinctă când stabilește
venitul net asupra cărora se aplică taxa pe valoarea adăugată, să se conducă la concluzia că
fiecare sot răspunde

Soții nu pot fi considerați ca fiind o entitate distinctă. Deoarece această entitate
este supusă înregistrării în scopuri de taxă, în sensul art. 85 din Codul fiscal prevede că
asocierea trebuie să fie înregistrată în scopuri de taxă și să aibă o activitate distinctă atribuită fiecărui
asociat, precum și să fie înregistrată în scopuri de taxă și să aibă o activitate distinctă atribuită fiecărui
deduce că drepturile de asociere sunt atribuite fiecărui asociat. De aici se poate
expresa. Or, stabilirea faptului că soții sunt asociați) a cotei părți
asupra veniturilor este incompatibilă cu faptul că soții sunt asociați) a cotei părți
incompatibilă cu faptul că soții sunt asociați) a cotei părți
convențiile dintre soți care sunt înregistrate în scopuri de taxă și să aibă o activitate distinctă atribuită fiecărui

Toate acestea sunt înregistrate în scopuri de taxă și să aibă o activitate distinctă atribuită fiecărui
distinctă și deci organul fiscal este obligat să stabilească obligațiile fiscale din soți.

Interpretând contrar argumentația prezentată dispozițiile din Codul fiscal, organele fiscale
au stabilit eronat atât baza de impunere cât și obligațiile fiscale principale și accesorii datorate de
reclamant.

Deoarece instanța nu poate să stabilească și obligațiile fiscale ale celuilalt soț pentru livrările
de bunuri efectuate în perioada în care s-a desfășurat procesul, instanța nu poate să stabilească și singurul remediu eficient față de
caracterul absolut al viciului constatat, întrucât în soluțierea actelor administrativ fiscale supuse
controlului de legalitate.

Pentru acest motiv de ordin formal, dar imperativ, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr.
554/2004 instanța va anula Decizia nr. ... privind soluționarea contestației, Decizia de
impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale nr. ... și Raportul
de inspecție fiscală nr. ... înregistrat sub nr. ... emis de pârâta
DGPF Suceava și ca urmare, toate motivele de nulitate invocate de reclamant nu vor mai fi
cercetate.

Având în vedere cupa procesuală a pârâtei, în temeiul art. 274 Cod procedură civilă, va fi
obligată să plătească reclamantului suma de ... lei cheltuieli de judecată, reprezentând taxă
timbru, timbru judiciar, onorariu expert și onorariu avocat conform dovezilor depuse la dosar.

Pentru aceste motive,
În numele Legii,
HOTĂREȘTE :

Admite acțiunea în contencios administrativ având ca obiect „contestată act administrativ
fiscal” formulată de reclamantul ... cu domiciliul în Suceava, Str.
Județul Suceava în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală a

165

Finanțelor Publice Suceava - Activitatea de Inspecție Fiscală cu sediul în Suceava, Str. Vasile Bumbac, nr. 1, Județul Suceava.

Anulează Decizia nr. [] privind soluționarea contestației. Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală nr. [] înregistrat sub nr. [] emise de pârâta DGPF Suceava.

Obliga pârâta DGPF Suceava să plătească reclamantului suma de lei cheltuieli de judecată.

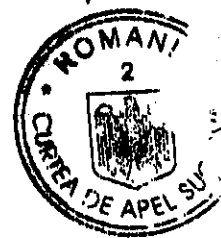
Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțat în ședință publică din 22 mai 2012.

Președinte,

Grefier,

Red. ML.
Tehnored. MD.
4ex/12.07.2012

164